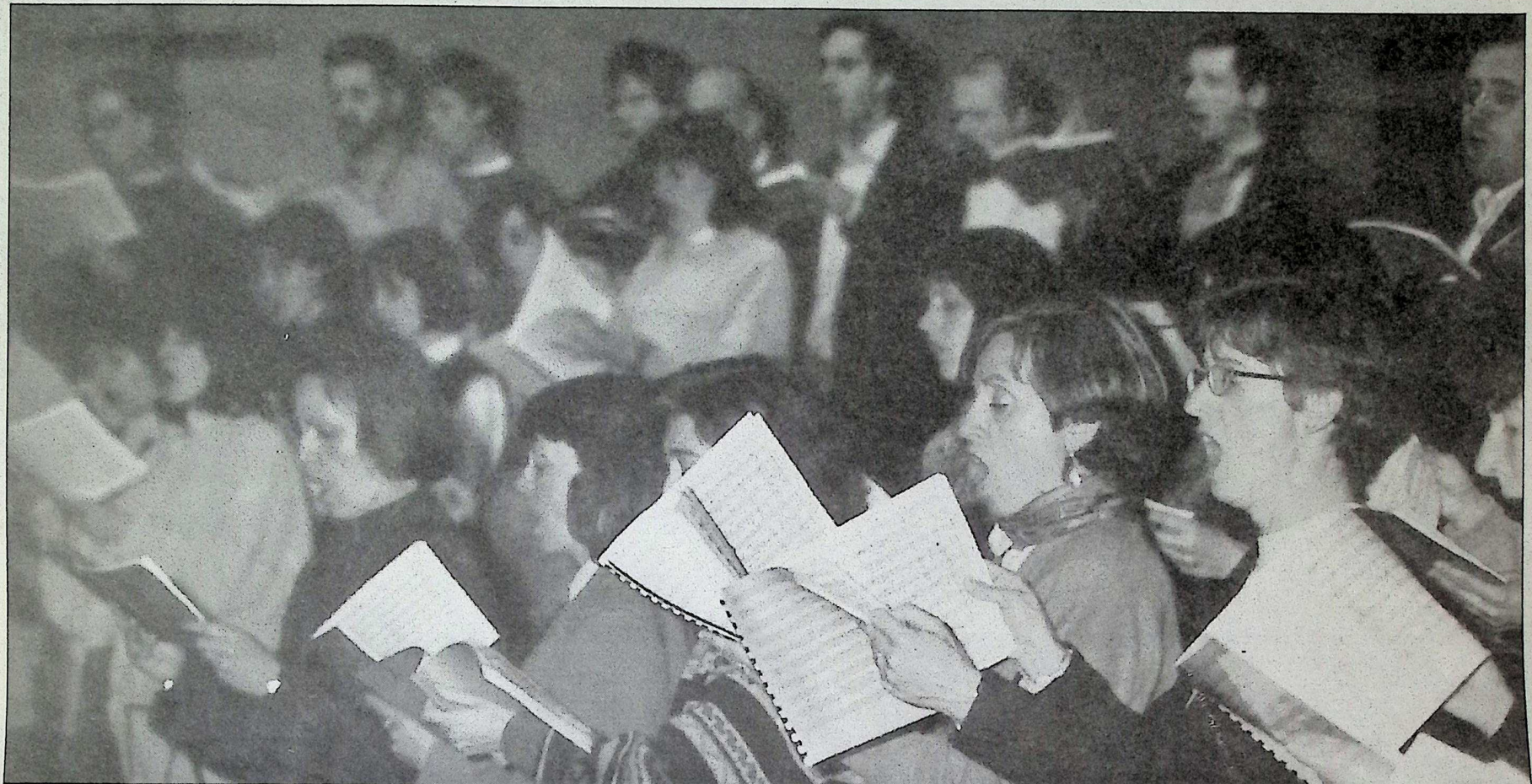

CAP DE SETMANA

JORDI CAÑAMERAS

Un concert conjunt amb la Coral Canigó celebra el 27è aniversari del Cor Montserrat

■ *Estrena d'una obra del compositor flamenc Vic Nees*

■ *L'actuació s'obre amb una peça del monjo Joan Cererols*

■ *Granolleres i Vic precedeixen a Terrassa en la representació*

PERE MAS

La diada de la Mare de Déu de Montserrat d'aquest dimarts servirà per reunir en un concert, a la parròquia de Sant Cristòfor de Ca N'Anglada, el Cor Montserrat de Terrassa en el seu 27è aniversari, i la Coral Canigó de Vic, en el seu 30è aniversari. Les obres que s'interpretaran seran del monjo del segle XVII Joan Cererols i l'estrena d'una peça de l'autor contemporani flamenc Vic Nees.

Aquesta no és la primera vegada que les dues corals actuen juntes, ja que fa uns anys van interpretar *La passió segons Sant Joan* de Bach a l'església del Sant Esperit. Ara, però, la trobada és iniciativa de la Coral Canigó de Vic per celebrar el seu aniversari. Les bones relacions personals entre els dos directors de la coral de Vic, Josep Baucell i Xavier Solà, i el director del Cor Montserrat, Joan Casals, ha facilitat aquesta iniciativa.

A la primera part del concert s'interpretarà una obra del català Joan Cererols, un autor barroc previ

en el temps a Bach, poc conegut, però que segons Solà mereixeria un reconeixement major que l'actual.

Per la seva part, Vic Nees és un compositor nascut a la part flamenca de Bèlgica el 1937, que coneix molt bé el tracte de les veus i ha escrit múltiples peces per a cor. L'obra que s'interpretarà és *Magnificat*, una peça de caràcter molt espiritual. Casals és amic perso-

nal de Nees.

L'actuació de Terrassa no és l'única d'aquestes dues corals ja que dijous passat totes dues estava previst que actuessin amb aquest programa a Granollers i aquest dissabte ho han de fer a Vic.

Per Casals, director del Cor Montserrat, una col·laboració d'aquest tipus sempre és un estímul per a les corals i els seus direc-

tors, ja que s'enriqueix el repertori i la tècnica interpretativa de totes dues formacions.

Casals considera que aquest repertori justifica ajuntar les dues formacions. Curiosament, Casals ha estat professor dels dos directors de la Coral Canigó a l'Escolania de Montserrat i aquestes vinculacions personals fan que la col·laboració sigui constant.

Els orígens

Joan Casals és un dels quatre fundadors del Cor Montserrat, que va néixer el gener del 1966 a la seu dels Amics de les Arts a partir d'un grup d'universitaris que volien conrear algun àmbit de l'art i es van decidir pel cant coral. Des dels seus inicis, la trajectòria del Cor Montserrat va voler diferenciar-se de les altres corals, motiu pel qual en el seu moment més d'un va molestar-se pel que es podia considerar una proposta "atrevida".

Amb el pas dels temps, el cor s'ha mantingut fidel als seus principis, de manera que tres dels quatre fundadors hi segueixen, tot i que, segons Casals, es fan les mateixes propostes, però ara més educadament que en els començaments.

El seu nivell actual és similar al de la Coral Canigó i a Catalunya gaudeix d'una reputació important, tot i no tractar-se d'un cor professional. El formen uns 42 cantaires que assajen un cop a la setmana i un dissabte extra de cada mes.

JORDI CAÑAMERAS

Casals és un apassionat de l'orgue

Dirigint el cor des dels inicis

Durant els 27 anys que Joan Casals porta al capdavant del Cor Montserrat hi ha vist passar gran nombre de persones. Hi ha hagut anys amb més dificultats i èpoques de renovació freqüent. El canvi generacional ha provocat, per exemple, que el mateix fill de Casals estigui dins del cor, que en aquests moments ha estabilitzat el flux humà, de manera que les entrades estan més controlades i les sortides són inferiors a d'altres èpoques.

Una de les iniciatives més curioses del cor és la construcció conjuntament amb el Cor Madrigal de Barcelona d'un orgue per interpretar algunes obres amb instrument propi. No en va, Casals és president de l'Associació Catalana de l'Orgue, creada el març de l'any passat. Casals considera que l'orgue és un instrument únic que permet interpretar coses antigues, però també contemporànies.